

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแข่งขันกีฬาในปัจจุบันจะต้องอาศัยความสามารถและความสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย เพียงอย่างเดียวแล้วไม่เพียงพอ โดย โค้ช และตัวนักกีฬาเองจำเป็นต้องศึกษาด้านคว้าวิชชอยู่เสมอเพื่อนำความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในการฝึกซ้อมและในการแข่งขัน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุง เสริมสร้างความสมบูรณ์ และขีดความสามารถทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของผู้เล่น จิตวิทยากีฬาเป็นศาสตร์อีกแขนงหนึ่งที่จะนำมาใช้เพื่อทำการปรับปรุงหรือเพิ่มความสามารถให้กับนักกีฬา เพราะจิตวิทยากีฬาเป็นสาขานหนึ่งของวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย เป็นการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ เช่น พฤติกรรมนักกีฬา โค้ช ผู้ฝึกสอน ผู้ชม และผู้ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา จิตวิทยากีฬามุ่งเน้นที่จะศึกษาความแตกต่างระหว่างบุคคลกับสถานการณ์ทางสังคม ซึ่งมีความซับซ้อน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในการกีฬาและการออกกำลังกาย ดังนั้นจิตวิทยากีฬาจึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางการกีฬาอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น การจัดกิจกรรมชนิดใด หรือประเภทของกีฬา อุปกรณ์ สถานที่ และเทคนิคการฝึกสอนให้เหมาะสมกับผู้เล่น ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและมีทักษะในกีฬานิดนั้นๆ (กรมพลศึกษา, 2527)

การพัฒนา กีฬาเพื่อการแข่งขันหรือเพื่อความเป็นเลิศนั้นจำเป็นจะต้องนำความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sports Science) โดยเฉพาะจิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา กีฬาทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยโค้ช หรือผู้ฝึกสอน แม้กระทั่งแข่งขันโลกก็ยังต้องมีโค้ช เพราะการพัฒนาเทคนิคและยุทธวิธีในการแข่งขันนั้น นักกีฬาจะเสียเปรียบได้เปรียบนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่ที่บุคคลที่อยู่นอกสนาม บุคคลนอกสนามที่สำคัญที่สุดเห็นจะได้แก่ โค้ชและผู้ฝึกสอน เพราะนอกเหนือจากความสามารถของผู้เล่นแล้ว ความสามารถของโค้ช การฝึก การวางแผน และรูปแบบของการเล่นก็เป็นปัจจัยสำคัญที่นำร้ายชนะมาสู่ทีม ปัจจุบันเกมกีฬาแต่ละประเภทมักนิยมเล่นแบบโถมตี หรือโจมตีอย่างรวดเร็ว ผู้ที่จะวิเคราะห์การเล่นของนักกีฬาและคู่ต่อสู้ได้จะมีปัจจัยที่สำคัญที่น่าสนใจ คือความสามารถที่มีเวลาพอที่จะคิดแก้ไขรูปแบบการเล่น นอกจากแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าโดยอาศัยประสิทธิภาพณ์ที่มีอยู่ท่านั้น

การที่โภชสามารถวิเคราะห์การเล่นได้ เพราะ โภชมักเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ความสามารถ ความสามารถทั้งทางด้านทฤษฎีและเทคนิคต่าง ๆ โภชซึ่งกับนักกีฬาและรู้พื้นฐานทักษะของนักกีฬา โภชจึงมีความสำคัญมาก ดังนั้น โภชจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้และพัฒนาทักษะจิตวิทยาการกีฬา ทั้งทฤษฎี แนวคิด และเทคนิคต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจในตนเองของนักกีฬาและทีม (สมบัติ กาญจนกิจ, 2542) จากการศึกษาการใช้เทคนิคจิตวิทยาของโภช พบร่วมกับโภชได้ทำเทคนิคทางด้านจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกสอนกีฬาอยู่ 21 เทคนิค (สนั่น สนธิเมือง, 2535) แต่เมื่อทำการวิเคราะห์แล้วพบว่ามีเทคนิคจิตวิทยาการกีฬาที่สำคัญและจำเป็นอยู่ 14 เทคนิค ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาระดับนี้ แม้ว่าโภชกีฬาส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคนิคจิตวิทยาการกีฬาอยู่บ้าง แต่ในสภาพการณ์แท้จริงในการสอนกีฬาในบ้านเรายังมีการนำเอาหลักเทคนิคทางจิตวิทยาการกีฬามาใช้อย่างถูกต้องตามหลักการน้อยมาก เนื่องจากโภชกีฬาในแต่ละประเภทนั้นมีความแตกต่างหาก หลายทั้งทางด้านประสบการณ์ฝึกสอนกีฬา ประสบการณ์การเรียนรู้ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักจิตวิทยาการกีฬาอย่างแท้จริง ดังนั้นความแตกต่างและความหลากหลายตามปัจจัยเหล่านี้จะมีผลต่อการนำหลักทางจิตวิทยาการกีฬาเข้ามาใช้ในการฝึกซ้อมนักกีฬาเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา

ดังนั้นจากเหตุผลที่ได้กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่า โภชของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีความแตกต่างหากหลายเหล่านี้มีการนำหลักเทคนิคทางจิตวิทยาการกีฬาเข้ามาใช้หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเทคนิคจิตวิทยาการกีฬาที่โภชกีฬานำไปปฏิบัติกับนักกีฬา
2. เพื่อศึกษาเทคนิคจิตวิทยาการกีฬาที่โภชต้องการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาเทคนิคจิตวิทยาการกีฬาในอุดมคติของโภชที่ต้องการนำไปปฏิบัติกับนักกีฬา ทั้งในการฝึกซ้อมและในการแข่งขันกีฬา

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาระดับนี้ศึกษาเฉพาะ โภชของนักกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2545

นิยามศัพท์เฉพาะ

จิตวิทยาการกีฬา หมายถึง พฤติกรรมต่าง ๆ ของโค้ชที่นำไปปฏิบัติกับนักกีฬาในขณะฝึกซ้อมและแข่งขันเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬา โดยการนำเสนอองค์ความรู้ของศาสตร์สาขาวิชา วิทยาและวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์การกีฬา เพื่อจะทำความเข้าใจพฤติกรรมในการกีฬาว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะเหตุใด และทำให้มีความสามารถสูงขึ้น และสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมให้บุคคลเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพ เพื่อนันหน้าการและเพื่อการนำบัตรถาย

การใช้เทคนิคทางจิตวิทยา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาประยุกต์ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันเพื่อพัฒนาความสามารถของนักกีฬา (สมบัติ กาญจนกิจ, 2532)

โค้ช หมายถึง บุคคลที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการฝึก และการแนะนำเทคนิคทางกีฬา เล่นอย่าง ตลอดจนวางแผนการฝึก ตลอดดูแลการฝึกซ้อมและดูแลการแข่งขันของนักกีฬา

เทคโนโลยีจิตวิทยาการกีฬา ที่ต้องการเรียนรู้ หมายถึง เทคนิคจิตวิทยาการกีฬาที่โค้ชนักกีฬา ที่ต้องการจะศึกษาเพิ่มเติมถึงประโยชน์ของการใช้เทคนิคจิตวิทยาการกีฬาเพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติกับนักกีฬา

เทคโนโลยีจิตวิทยาการกีฬาในอุดมคติ หมายถึง เทคนิคที่โค้ชต้องการที่จะนำเทคโนโลยีจิตวิทยาการกีฬาไปปฏิบัติกับนักกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดหลังการเรียนรู้

เทคโนโลยีที่ทำให้นักกีฬามีจิตใจเข้มแข็ง หมายถึง เทคนิคที่จะต้องฝึกให้นักกีฬาเล่นอย่างคึกคัก ของ มีจิตใจเล่นอย่างเต็มที่สนุกเร้าใจทุ่มเท มีจิตใจเข้มแข็ง เป็นเดือนักสู้อย่างแท้จริง

เทคโนโลยีเสริมแนวคิดทางบวก หมายถึง เทคนิคที่จะช่วยให้นักกีฬามีพฤติกรรมที่ดีและมีประสิทธิภาพในการเล่นกีฬา ซึ่งหลักการเสริมแนวคิดทางบวกจะต้องคำนึงถึง การเสริมแรงทันที ที่เกิดพฤติกรรมอันเป็นปัจจุบัน

เทคโนโลยีแรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการกระตุ้นพฤติกรรมไปสู่จุดหมายและการแสดง พฤติกรรมนี้ เพื่อที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ฉะนั้นการฝึกซ้อมทุกครั้งจะต้องพยายามจัดสภาพแวดล้อม จัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้นักกีฬาพยัคฆ์ร้ายฝึกซ้อมอยู่เสมอ

เทคโนโลยีเสริมความตั้งใจ หมายถึง เทคนิคที่เป็นการควบคุมให้จิตใจมั่นคง ไม่ฟุ้งซ่าน จดจ่ออยู่ที่การแข่งขัน

เทคโนโลยีการตั้งเป้าหมาย หมายถึง การตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม ระบุแนวทางการปฏิบัติที่จะประสบความสำเร็จได้ และมีการจดบันทึก สามารถวัดผลและประเมินผลได้ เป้าหมาย จะต้องตั้งอยู่บนความเป็นจริงตามความสามารถของนักกีฬา จะต้องกำหนดเวลาในการบรรลุเป้าหมาย

เทคนิคการเตรียมสภาพจิตใจก่อนการแข่งขัน หมายถึง การทดสอบความพร้อมของนักกีฬาทางด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อว่าถ้าสมรรถภาพทางกายและสภาพทางจิตใจของนักกีฬาสมบูรณ์แล้วความสามารถของนักกีฬาก็จะเกิดประสิทธิภาพสูงสุดตามมา

เทคนิคเสริมพฤติกรรมเชิงเหิม หมายถึง กระบวนการกระตุ้นให้นักกีฬามุ่นมาที่จะเอาชนะในการแข่งขันให้ได้

เทคนิคการควบคุมอารมณ์ หมายถึง เทคนิคกระบวนการที่ให้นักกีฬาสามารถควบคุมอารมณ์ทางจิตใจได้อย่างดีเยี่ยม

เทคนิคการควบคุมความวิตกกังวล หมายถึง วิธีการควบคุมความวิตกกังวล สามารถกระทำ การควบคุมทางด้านร่างกาย เช่น การออกกำลังกาย การเคลื่อนไหวเป็นจังหวะ วิธีการทางจิตใจ เป็นการยอมรับ การเบี่ยงเบนความคิดในทางที่ดี เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง

เทคนิคการฝึกจิตใจและจิตภาพ หมายถึง การสร้างมโนภาพที่กระตุ้นให้เกิดการกระทำที่ต้องการ

เทคนิคความสามารถในการโถช หมายถึง ความสามารถของโถชในขณะที่นักกีฬาทำการแข่งขัน ความมีความพร้อมในด้านการเตรียมจิตใจและเตรียมการจัดการกับนักกีฬาในด้านการเตรียมความพร้อมทางด้านจิตใจ ยุทธวิธีการอ่านเกมและการแก้เกม

เทคนิคเสริมแนวคิดทางลบ หมายถึง ความสัมภัยไม่แน่ใจ ข้อจำกัดของนักกีฬาเกี่ยวกับ การเด่นครั้งต่อไปด้วยประโยคที่ประกอบด้วย ไม่สามารถหรือทำไม่ได้ ไม่เคยหรือไม่แน่ใจ เป็นการรู้สึกว่าตนเองมีความไม่ปอดีทางด้านความคิด ความกลัวความคาดหวังในความสำเร็จต่ำ ไม่แน่ใจผลการแสดงออก ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

เทคนิคการเป็นผู้นำ หมายถึง ความยอมรับในการเป็นผู้นำและผู้ตัวแทนที่ดีของนักกีฬาด้วยกัน และบุคลคลื่น ๆ ด้วย

เทคนิคที่ทำให้นักกีฬามีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน หมายถึง กระบวนการที่ให้นักกีฬาเกิดการยอมรับซึ่งกันและกันระหว่างนักกีฬาด้วยกัน และระหว่างผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา (สนั่น สนธิเมือง, 2535)

นักกีฬา หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเป็นนักกีฬาที่จะเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2545

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- เพื่อทราบถึงการใช้เทคนิคจิตวิทยาการกีฬาของโค้ชกีฬาที่นำไปปฏิบัติกับนักกีฬา เทคนิคจิตวิทยาการกีฬาที่โค้ชต้องการเรียนรู้ และเทคนิคจิตวิทยาการกีฬาในอุดมคติของโค้ชที่ ต้องการนำไปปฏิบัติกับนักกีฬา ทั้งในการฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา
- ผลการศึกษาวิจัยนี้เป็นข้อมูล ในการนำเทคนิคจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการพัฒนานักกีฬาและโค้ชให้ไปสู่ความสำเร็จในระดับที่สูงขึ้น
- เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และทักษะด้านจิตวิทยาการกีฬาของ โค้ชให้พัฒนาภารกิจหน้าที่ยิ่งขึ้น
- เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาด้านคว้าต่อไป